

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0206 van 23 mei 2012
in de zaak 1112/0017/A/4/0019

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen :*

1. de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Matthias VALKENIERS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

2. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente
BOUTERSEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bert BEELEN
kantoor houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 19 augustus 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 6 juli 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem van 15 maart 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van de bouw van een opslagloods voor granen, vochtige maïs en kunstmeststoffen.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].-

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben schriftelijke uiteenzettingen ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 11 januari 2012 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 april 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter VANDENHEEDE die loco advocaten Jan BOUCKAERT en Jan ROGGEN verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Matthias VALKENIERS die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Christophe SMEYERS die loco advocaat Bert BEELEN verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv [REDACTED] vraagt met een op 28 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 12 januari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM vraagt met een op 21 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 12 januari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

De eerste tussenkomende partij exploiteert aan de [REDACTED] een opslagplaats met silo voor graan, vochtige maïs en kunstmeststoffen.

Voor het perceel werd op 2 maart 1973 een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een silogebouw voor granen, op 25 februari 1983 voor het bouwen van een magazijn en op 25 september 2001 voor het installeren van een verplaatsbare mestzak van 980m³. Het wordt niet betwist dat er op het perceel tevens verhardingen zijn aangebracht.

De aanvraag, die heeft geleid tot de bestreden beslissing, betreft een nieuwe loods die zou aansluiten bij het bestaande silogebouw, met aan de ene zijde een kroonlijst van 10,93 meter hoog en van daar een lessenaarsdak dat aansluit op de kroonlijsthoogte van het bestaande gebouw. Op 7 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem de aanvraag in.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Tienen-Landen', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 april 2009 tot en met 14 mei 2009, worden drie bezwaarschriften ingediend, waaronder één uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Vlaams-Brabant brengt op 14 april 2009 een gunstig advies uit.

De Watering De Mène brengt op 12 april 2009 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar vraagt de GECORO een advies uit te brengen over de aanvraag. De GECORO van de gemeente Boutersem brengt op 29 april 2009 een ongunstig advies uit. Uit het advies blijkt dat deze commissie reeds eerder geconsulteerd werd, met name met betrekking tot een voorontwerp van het project, en een aantal randvoorwaarden voor een eventuele uitbreiding formuleerde. In het advies van 29 april 2009 stelt de GECORO vast dat met de randvoorwaarden geen rekening is gehouden, dat de aanzienlijke capaciteitsuitbreiding niet wordt verantwoord, dat deze contrasteert met de configuratie en grootte van het perceel, dat er onvoldoende ruimte rest voor buffering en dat het zonder meer duidelijk is dat het perceel te klein is voor capaciteitsuitbreiding.

Op 2 juni 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem het volgende standpunt in:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Gelet op de ligging te midden van het agrarisch gebied, dat de aanvraag zich richt op het uitbreiden van een bestaande inrichting in functie van landbouw. Gelet op het openbaar onderzoek; de bezwaren en de bezwaarbehandeling door het college.

Overwegende dat de aanvraag verenigbaar is met de omgeving en dat het voorgestelde project stedenbouwkundige – architecturaal verantwoord is.

Beschikkend gedeelte.

Advies

Voorwaardelijk gunstig geadviseerd in het College van Burgemeester en Schepenen dd. 02/06/2009 op voorwaarde dat:

- *Alle niet-bebouwde delen van het perceel te beplanten met aan het landschap aangepaste hoogstammige bomen. De huidige groenbuffer dient in deze zin verder te worden aangevuld en dit ten laatste in het eerste plantseizoen na de afgifte van de vergunning.*
- *De uitbreiding van de loods dient minimaal een afstand van 3m tot de perceelsgrenzen te behouden.*
- *Zich te schikken naar de bepalingen, wetten en reglementen van het Burgerlijk Wetboek.*

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 25 juni 2009 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan zowel bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag als de weerlegging van de ingediende bezwaarschriften, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag ‘Gunstig’ geadviseerd.

- *mits naleving van de voorwaarden opgelegd door het College van Burgemeester en Schepenen in de zitting van 02 juni 2009.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem verleent op 30 juni 2009 een stedenbouwkundige vergunning, onder de voorwaarden van haar eerder advies.

De verzoekende partij vordert op 31 augustus 2009 de schorsing en nietigverklaring van deze beslissing van 30 juni 2009 bij de Raad van State. De vordering tot schorsing wordt bij arrest nr. 198.572 van 4 december 2009 verworpen omdat de vergunningsbeslissing reeds was uitgevoerd.

In de procedure tot nietigverklaring adviseerde de auditeur om de vergunningsbeslissing te vernietigen. Volgens het auditorsverslag kon het college zich niet vergenoegen met een loutere verwijzing naar het ongunstig karakter van het advies van de GECORO.

Op 15 maart 2011 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Boutersem om het vergunningsbesluit van 30 juni 2009 in te trekken. Tegelijk wordt een nieuwe beslissing genomen over de vergunningsaanvraag. De vergunning wordt opnieuw verleend onder dezelfde voorwaarden, maar ditmaal worden de randvoorwaarden die de GECORO formuleerde uitdrukkelijk besproken en wel als volgt:

“ ...

Op 29/04/2009 bracht de Gecoro een ongunstig advies uit gezien er volgens haar bij de aanvraag geen rekening werd gehouden bij de eerder geformuleerde randvoorwaarden:

1. De bovengrondse volume-uitbreiding van het gebouw moet in verhouding blijven met de geplande capaciteitsuitbreiding.

Het bestaande gebouw heeft reeds een grote impact op het landschap, zodat de toename van het bovengronds bouwvolume zo beperkt mogelijk moet worden gehouden. Het is dan ook niet opportuun om het bouwvolume nagenoeg te verdubbelen (zoals voorgesteld in de eerste voorontwerpen) voor een eerder beperkte capaciteitsuitbreiding (van 4500 ton naar 5200 ton). Een ondergrondse uitbreiding (bv. door dieper in het talud te werken) verdient de voorkeur.

Overwegende dat deze randvoorwaarde, nl. de verhouding tussen het bouwvolume en de opslagcapaciteit, stedenbouwkundig geen grond heeft; Overwegende dat de capaciteit van de inrichting door de uitbreidingswerken toeneemt van 4500 naar 6000 ton;

Overwegende dat het perceel in het midden van een zeer uitgestrekt agrarisch gebied gelegen is, op meer dan 750m van het landelijk woongebied. Overwegende dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel mogen bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarisch bedrijven, dat gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor een intensieve veeteelt slechts mogen opgericht worden op ten minste 300m van een woongebied of op ten minste 100m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft; dat de afstand van 300m en 100m evenwel niet geldt in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven (artikel 11 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen). Overwegende dat de aanvraag zich volledig schikt met haar bestemming en situering in haar omgeving naar deze wetgeving, dat het een uitbreiding betreft van een bestaand vergund bedrijf, dat de activiteiten gebundeld worden zodoende de ruimtelijke impact te minimaliseren, dat het een efficiënte terreinbezetting betreft.

Overwegende dat het bestaande, vergunde gebouw een duidelijk herkenningspunt is in het landschap en dat de uitbreiding ervan zorgt voor een volumeverhoging;

Overwegende dat de hoogte van de aanbouw werd afgestemd op de minimale benodigde hoogte voor moderne landbouwvoertuigen en dat het volume met haar nokhoogte aansluit op de kroonlijsthoogte van de bestaande loods;

Overwegende dat het huidige ontwerp zorgt voor een vermindering van de wachttijden;

Overwegende dat de visuele impact van het nieuwe volume van op de [REDACTED] relatief zal meevallen door de grote afstand en het visueel één vlak vormen van het totale volume met een verschijningsvorm die niet veel wijzigt aan de huidige;

Overwegende dat de nieuwe grootte van het gebouw het duidelijkst zal zijn in voor- en achteraanzicht en dat langsheen de zijden van de vallei en de bebouwing langsheen de [REDACTED] dit nieuwe volume niet eens zichtbaar is. Integendeel, door de ruimtelijke bundeling van deze opslagfuncties blijft het open landschap eerder gespaard van de visuele vervuiling.

2. Een voldoende brede en hoge buffer is noodzakelijk. Gelet op de schaal en de ligging van het gebouw lijkt een bufferzone van 3 m ruim onvoldoende. Richtinggevend voor de bufferstrook is dat deze in principe even breed dient te zijn als de kroonlijsthoogte van het gebouw en dient te worden uitgevoerd in streekeigen beplanting.

Overwegende dat het volledige gebouw vanwege zijn grootte niet volledig aan het zicht kan onttrokken worden, wat trouwen allesbehalve noodzakelijk is. Doch kan met een juiste groene omkadering het geheel van gebouwen en activiteiten zich beter inpasbaar maken in de omgeving. De volgende voorwaarde wordt geformuleerd; alle niet-bebouwde delen van het perceel te beplanten met aan het landschap aangepaste hoogstammige bomen. De huidige groenbuffer dient in deze zin verder te worden aangevuld ten laatste in het eerste plantseizoen na de afgifte van de vergunning.

3. Het gebouw moet worden uitgevoerd in een aan de omgeving aangepast (discrete) kleur en met duurzame, hoogwaardige materialen;

Overwegende dat de voorgestelde kleuren voldoende discreet zijn en niet opvallend in de omgeving; Dat het materiaal gebruik inderdaad niet exact identiek is aan het bestaande materiaal van het bestaande gebouw maar dat wel binnen een zelfde typologie wordt verder geborduurd op de bestaande gebouwenconfiguratie, dat de voorgestelde materialen een ruime toepassing vinden in de huidige architectuur van landbouwbedrijven.

4. Het ontwerp van de dakconstructie kan ervoor zorgen dat de impact van het gebouw op het landschap wordt verkleind. Meer bepaald dient erover gewaakt dat er voldoende variatie zit in het dakvolume, zodat het dak lichter en minder groot lijkt.

Overwegende dat de functie en het gebruik van het gebouw een bepaald volume en hoogte eisen; overwegende dat de uitbreiding wordt ingeplant tegen het bestaande volume en dat het gebouw een lessenaarsdak heeft dat aan de rechterzijde aansluit bij de kroonlijst van het bestaande gebouw; Overwegende dat de impact van de uitbreiding op het landschap miniem is gezien de hoogte van het bestaande gebouw nog steeds overheerst.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 20 april 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 21 juni 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting op 5 juli 2011 beslist de verwerende partij op 6 juli 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De motieven van de bestreden beslissing zijn identiek aan het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en luiden onder meer als volgt:

“ ...

5.2 Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag betreft de regularisatie van de uitbreiding van een opslagplaats voor kunstmeststoffen, granen en vochtige maïs. Het initiële gebouw uit 1973 bestaat uit een hoofdvolume, met een uitbouw aan de voorgevel en nog een lager bijgebouw tegen de rechtse zijgevel. De nieuwe toevoeging gebeurde tegen de linkse zijgevel. Het hoofdvolume is een rechthoekige constructie van 25.5m bij 17.2m (438m²), met zadeldak met kroonlijsthoogte van 15.65m en nokhoogte van 19.99m. Aan de voorzijde werd een lager volume met een parallel zadeldak toegevoegd en nog een kleinere uitspringende uitkraging tot boven de nok met een hoogte van 22.65m (liftruimte voor de materialen te transporteren). Dit silogebouw bestaat uit 6 compartimenten. In de uitbouw vooraan zitten alle technische lokalen voor het transport van het bulkmateriaal en een bureeltje. Dit geheel werd afgewerkt in olijfgroene horizontaal geprofileerde staalplaten en een

bedaking in donkergroene staalplaten. De aanbouw aan de rechtse zijgevel is een laag magazijn met lessenaarsdak en een kroonlijst van 3.52m. aan de straatzijde werd voor de bestaande bebouwing eerder als een mestzak geplaatst van 22m bij 22m.

De te regulariseren uitbreiding aan de linkse zijgevel betreft een silogebouw met twee grote boxen. Dit is opgevat met een lessenaarsdak waarvan de hoogste punt aansluit onder de kroonlijst van het hoofdgebouw op 15.65m. De kroonlijst van het nieuwe gebouw is 10.06m hoog. Deze hoogte zou nog net het uitkiepen van vrachtwagens mogelijk maken. Dit nieuwe gebouw is tot op een hoogte van 5.53m afgewerkt met ter plaatse gestorte betonwanden, en daarboven met grijze vlakke PVC wanden die ook voor het dak zijn gebruikt. Deze wanden vertonen een grote overeenkomst met de bedaking van het initiële hoofdgebouw. De opslagcapaciteit van het geheel wordt met een kwart opgedreven van 6 boxen naar 8 boxen, of ca. 4500 ton naar ca. 6000 ton. In oppervlakte is de verhouding tussen het nieuwe gedeelte en het oude gedeelte ca. 40/60, het bouwvolume neemt met ca. 6142m³ tot ca. 15644 (ca. 65% volume toename).

Het gebouw bevindt zich op een perceel van gemiddeld ca. 55m breed en gemiddeld ca. 70m diep (ca. 38are), met de bebouwing op ca. 43m uit de as van de straat. Het terrein zal na de uitbreiding van voor ca. 28% bebouwd zijn, de mestzak neemt ca. 484m² in, en verder is er een verharde oppervlakte (toegangen) van ca. 400m². De terreinbezetting bedraagt (bebouwing, verharding en andere constructies) bedraagt aldus ca. 50%. Aan de rechtse en achterste perceelsgrenzen zijn groenschermen opgetrokken die ongeveer een hoogte van 10m bereiken, zodat het gebouw hier nog bovenuit steekt. Op de voorste perceelsgrens is een lagere groenbeplanting aanwezig, alsook op het eerste gedeelte van de linkse perceelsgrens. Door de realisatie van de aangevraagde silo werd een groenscherm op de linkse perceelsgrens deels verwijderd, een nieuwe aanplanting met jonge boompjes naast het gebouw heeft al plaatsgevonden.

5.3 Beschrijving van de plaats

De aanvraag is gelegen aan de Verbindingsweg. Deze weg maakt de verbinding tussen de [] en de []. De [] verbindt de kern van [] met de [], en de [] verbindt dan weer de kernen van [] en []. De [] is een lokale straat parallel aan de waterloop Jordaan, die de grens tussen Boutersem en Hoegaarden bepaalt. Aan de [] is een klein historische zonevreemde gebouwgroep [] gelegen, bestaande uit oude landbouwvestigingen die geresidentialiseerd werden (twintigtal woningen). Het bedrijf bevindt zich op ca. 200m vanaf de [] en op ca. 100m vanaf de eerst geresidentialiseerde hoeve (met paardenhouderij) aan de [], op de zacht hellende valleiwand van de Jordaan die een, die een 8m dieper in het landschap is gelegen. De woningen van de [] liggen zo'n 3m lager dan het bedrijf, en meer dan 10m lager dan het niveau van de []. Deze vallei vormt een groen lint van weilanden en bomenrijen en het gehucht is vanaf de omgeving met landbouwplateaus door de lagere ligging aan het oog onttrokken. De aanvraag ligt op de rand van het zeer open plateau en de vallei. Deze vallei heeft een meer versnipperd ruimtegebruik, het landbouwplateau is heel open. Het bedrijf heeft een grote zichtbaarheid vanaf dit plateau en een beeldbepalend karakter.

...

5.7 Beoordeling

a) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijke uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Tienen-Landen is het goed gelegen in het agrarisch gebied.

...

De aanvraag heeft betrekking op opslag van producten die rechtstreeks van het veld komen en valt dus onder het begrip 'para-agrarisch' bedrijf. De uitbreiding van een para-agrarisch bedrijf is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbeplanningen voor de plaats.

b) De aanvraag is niet gelegen in een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. Op de plannen is een hemelwaterput van 100000l voor recuperatie opgenomen en een infiltratiebekken van 33.75m² (30326.4l), de ingevulde aanstijplijsten bevinden zich bij de aanvraag. De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in de aanvraag.

c) De argumenten tot vergunnen, zoals die door de gemeente werden naar voor gebracht, kunnen worden bijgetreden. De uitbreiding van het gebouw gebeurt met een lager volume aan de noordwestelijke zijde van het gebouw, waar de bebouwing van het nabijgelegen gehucht zich ten zuidoosten van de aanvraag bevindt. Voor de bewoners van dit gehucht gaat dit nieuwe bouwvolume visueel verscholen achter het hoofdvolume. Aan de noordwestelijke zijde is een open ongerept agrarisch landschap, vanaf deze zijde is de visuele impact gereduceerd tegen de achtergrond van het veel hogere hoofdgebouw. Qua architectuur is de uitbreiding gerealiseerd met een materiaalgebruik dat aansluit bij dat van het bestaande hoofdgebouw, en wordt door het gebruik van verschillende materialen tot een opbouw gekomen die niet te monolithisch oogt. De uitbreiding van het gebouw als volume heeft een verwaarloosbare impact op de omgeving.

d) De stelling van de GECORO dat een overdreven terreinbezetting wordt bereikt, kan niet worden bijgetreden. Na de uitbreiding komt de terreinbezetting op ongeveer 50% (bebouwing, verharding en andere constructies). Dit laat nog ruimschoots de aanleg van een gepaste groeninkleding toe. Ter plaatse is ook vast te stellen dat deze al gerealiseerd werd, zodat al voldaan is aan de voorwaarde die door de gemeente werd gesteld. Omliggend bevinden zich akkers, die mede de draagkracht van de plaats bepalen. Gezien geen bebouwing op de omliggende percelen kan verwacht worden is een vergrote afstand van de bebouwing tegenover de perceelsgrenzen ook geen noodzaak.

e) De impact op de goede ruimtelijke ordening van de plaats kan hier herleid worden tot de impact op de mobiliteit. Door twee silo's toe te voegen aan de bestaande 6 silo's wordt de capaciteit met een kwart verhoogd. Dit leidt onmiskenbaar tot meer vervoersbewegingen. Dit in pieken tijdens de oogst. De gemeente stelt dat deze pieken afgevlakt worden doordat de silo's naast elkaar als kuipen zijn ingericht zodat het lossen vlotter gaat dan bij deze zes verticale silo's die met een mechanisch systeem langs boven gevuld worden. Het is inderdaad aannemelijk dat het laden en lossen hierdoor een vlotter verloop zal kennen. Daarnaast dient gesteld dat de omliggende wegen voldoende draagkracht heeft om deze bijkomende vervoersbewegingen op te vangen. De plaats is goed ontsloten en er wordt niet door het aanpalende gehucht gereden (integendeel wordt door de bewoners aan het bedrijf voorbij gereden).

Conclusie

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor het agrarisch gebied;
 - de nieuwe uitbreiding integreert zich bij de bestaande bebouwing;
 - de omliggende wegenis heeft voldoende draagkracht om een beperkte schaalvergroting van de bedrijvigheid op te vangen;
 - de terreininrichting gebeurt met respect voor de goede plaatselijke ordening en de terreinbezetting is niet overdreven. Er rest voldoende ruimte voor een degelijke groenaankleding, die al werd aangeplant;
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend op 19 juli 2011. Het beroep ingesteld op 19 augustus 2011, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

15. Verzoeker is blote eigenaar en bewoner van de hoeve die onmiddellijk naast de percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft, is gelegen. De blote eigendom in hoofde van verzoeker volgt uit de notariële akte dd. 1 april 2005 (...). Het vruchtgebruik komt toe aan de bvba [REDACTED]. De hoedanigheid van verzoeker als blote eigenaar vereist niet dat de bvba [REDACTED] tussenkomt in huidige vordering. Uit een getuigschrift van woonst dd. 27 oktober 2009 (...) dat verzoeker reeds sedert 5 april 2005 in de [REDACTED] is gevestigd.

16. Verzoeker heeft alleen al omwille van het nabuurschap onmiskenbaar een rechtstreeks en persoonlijk belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing die de bouw van een tweede graanopslagplaats toelaat.

17. Bovendien zal hij t.g.v. de bestreden beslissing op aanzienlijke wijze bijkomend hinder ondervinden. Te dezen is ook rekening te houden met het feit dat de bestreden vergunning niet enkel de bouw van een opslagloods, maar ook het gebruik ervan vergunt. Er kan dus niet zomaar worden gesteld dat de stedenbouwkundige vergunning los staat van de hinder die dit gebruik met zich meebrengt.

18. Vooreerst is de ligging van de percelen waarop de bestreden vergunning betrekking heeft dusdanig dat verzoeker door de vergunde werken zou worden benadeeld. De eigendom van verzoeker grenst immers zowel aan de zij- als aan de achterkant van het voor uitbreiding vergunde agro-industrieel bedrijf (langs twee volledige zijden, ...).

19. Het nadeel dat verzoeker lijdt, blijkt voorts uit de schaal waarop de uitbreiding wordt vergund: de uitbreiding van het agro-industrieel bedrijf tast het landelijke karakter van de onmiddellijke omgeving aan. Het betreft immers een uitbreiding met een gebouw dat 17,20 m op 29,90 meet (of een volume van meer dan 6000 m³ en een oppervlakte van meer dan 460 m²). Bovendien zal verzoeker als buur rechtstreeks geconfronteerd worden met de hinder die het gevolg is van de uitgebreide capaciteit van de inrichting.

20. *Hinder van allerlei aard zorgt er bovendien voor dat verzoeker door de realisatie van de vergunde werken een vermindering van het genot van zijn eigen eigendom zal ondergaan:*

- vermindering van uitzicht en toename van visuele hinder:

Wegens het monumentale karakter van de uitbreiding wordt de impact op de wijde omgeving nog groter dan voorheen. Zowel in volume als in oppervlakte wordt een vergroting toegekend. De enorme uitbreiding zal de impact nog vergroten en het landelijk karakter van het achter de open plateaus liggende gehucht [REDACTED] evenals de waardevolle vallei aantasten. De gebrekkige buffering heeft bovendien tot gevolg dat er tijdens de oogst lange files van gigantische landbouwkiepers op straat ontstaan. Bovendien staan landbouwers elkaar bij het lossen in de weg zodat er van een vlotte doorstroming van het wegverkeer niet langer sprake is.. Er is immers onvoldoende laad- en losplaats en/of parking op de site zelf met wagens, tractors, jeeps op elk vrij hoekje van de berm in de omgeving als gevolg.

- vermindering van rust en toename van geluids-, stof- en geurhinder:

De uitbreiding zorgt ongetwijfeld voor een toename in hinder. Doordat het perceel helemaal volgebouwd wordt en daar rondom heen een groenbuffer wordt opgetrokken die tot aan de perceelsgrens komt, biedt deze aanzienlijke onderhoudsproblemen en dient de groenbuffer tot vlak aan de perceelsgrens regelmatig te worden bijgeschoren. Het is juist dat dergelijke hinder in beperkte mate eigen is aan de ligging in agrarisch gebied, maar de ligging in agrarisch gebied biedt geen vrijgeleide om onbeperkt hinder te mogen veroorzaken door para-agrarische en zelfs agro-industriële activiteiten.

- waterhinder:

De bestreden vergunning heeft onvoldoende aandacht voor de waterproblematiek die zeer acuut is in de beneden gelegen [REDACTED]. De bestreden beslissing houdt immers enkel rekening met het opvangbekken voor de capaciteitsuitbreiding en niet met het hoofdgebouw. Hierdoor wordt het hemelwater van de volledige daken en wegenissen op dit moment rechtstreeks in de afvoer van de straat geloosd (...). Telkens een hevige stortbui heeft plaatsgevonden, staat de straat blank. Gezien de bebouwing op de site, is er geen insijpeling van het regenwater in de bodem mogelijk, hetgeen het probleem verergert.

21. *Er is bijgevolg ongetwijfeld hinder voor verzoeker. Verzoeker doet derhalve blijken van het wettelijk vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.*

...

De eerste tussenkomende partij repliceert dat de verzoekende partij niet bewijst eigenaar en bewoner te zijn van de vierkanthoeve gelegen aan de [REDACTED] en betwist dat de verzoekende partij hinder en nadelen zou kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

De eerste tussenkomende partij betoogt in essentie dat uit het loutere nabuurschap geen afdoende belang kan blijken, dat de vermeende woning van de verzoekende partij zich op ruime afstand bevindt van het bouwperceel, dat de betrokken loods is opgericht achter een bestaande loods en niet zichtbaar is voor de verzoekende partij, dat een groenbuffer niet kan gezien worden als een nadeel, dat de verwijzing naar verkeershinder en wateroverlast pure beweringen zijn en dat bovendien verkeershinder een gevolg is van de exploitatie zonder dat de verzoekende partij de desbetreffende vergunning heeft bestreden. Uit een brief van 4 juni 2009 van de verzoekende partij zou bovendien blijken dat zij geen enkel probleem heeft met de in de bestreden beslissing vergunde constructie, maar enkel met de ventilator, mestzak en het groenscherm.

3.

Bij haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij een bewijs van woonst van 6 maart 2012 en dupliceert dat zij naakte eigenaar is en sedert april 2005 woont aan de [REDACTED]. Ze stelt

verder dat er vooraan aan de rechterzijde van het bouwperceel geen afdoende groenbuffer is en dat de rest van de groenbuffer tot op de perceelsgrens is ingeplant, zodat zij enkel kan onderhouden worden via de percelen van de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij toont aan dat zij aanpalende eigenaar is en ter plaatse woont. Ze legt ter zake een notariële akte voor, een getuigschrift van woonst en een recent bewijs van woonst.

Bovendien blijkt uit de gegevens van de zaak dat het gevraagde een capaciteitsverhoging tot doel heeft. In de bestreden beslissing wordt daaromtrent overwogen dat de capaciteit met een kwart wordt verhoogd, hetgeen “onmiskkenbaar tot meer vervoersbewegingen” zal leiden. De vrees van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing meer verkeer en derhalve hinder tot gevolg kan hebben, is derhalve niet onterecht.

De eerste tussenkomende partij kan niet gevolgd worden waar zij doet alsof aan de verzoekende partij het belang bij onderhavige procedure zou moeten ontkend worden omdat uit de brief van de verzoekende partij van 4 juni 2009 zou blijken dat zij geen problemen heeft met de bestreden vergunning. Uit deze brief blijken immers precies de bezwaren van de verzoekende partij aangaande het gevraagde.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder en nadelen kan ondervinden tengevolge de bestreden beslissing.

VI ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 1.1.4 en 4.3.1, § 2, lid 1, 1° VCRO, de artikelen 1 en 2 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991 en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen:

“... ”

(a) Algemeen

22. Artikel 1.1.4 van de VCRO (voorheen artikel 4 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, hierna genoemd “DORO”) schrijft voor dat in de ruimtelijke ordening door de overheid rekening moet worden gehouden met “[...] de gevolgen voor het leefmilieu”.

23. ...

24. Nu vast staat dat artikel 1.1.4 VCRO doorwerkt op niveau van vergunningverlening, hoeft strikt genomen zelfs geen schending van de materiële of formele motiveringsplicht te worden ingeroepen: de verplichting om de gevolgen voor het leefmilieu in acht te nemen, vloeit rechtstreeks voort uit artikel 1.1.4 VCRO. Evenmin moeten mogelijke gevolgen voor de gezondheid en/of de leefomgeving van verzoeker worden aangetoond wanneer een beroep op artikel 1.1.4 van de VCRO wordt gedaan. Die taak ligt immers bij de vergunningverlenende overheid bij het overwegen van de verplichting in artikel 1.1.4 VCRO. De toepassing van artikel 1.1.4 VCRO impliceert

evenmin dat de goede ruimtelijke ordening moet zijn geschonden, doch enkel dat de goede ruimtelijke ordening dient te worden onderzocht volgens hetgeen in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° van de VCRO is bepaald, ...

(b) Toepassing in casu

25. De Deputatie heeft in de bestreden beslissing nergens aangegeven dat de bezwaren door haar werden beoordeeld of op enigerlei wijze werden betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing.

26. Het bezwaar van verzoeker had o.m. betrekking op de gevolgen van de uitbating van het door de bestreden vergunning vergunde bouwwerk (zie bezwaarschrift, **stuk 2**, waarin hij op de toegenomen capaciteit wees). In het bezwaar werd meer in het bijzonder gewezen op het feit dat de vergunning zou leiden tot aanzienlijke overlast (in gevolge de toename van emissies, mobiliteit, het gebruik van ventilatoren enz.).

27. De bestreden beslissing herleidt de impact op de goede ruimtelijke ordening tot de impact op de mobiliteit.

...

28. De deputatie beoordeelt de bezwaren die betrekking hebben op de uitbating van het gebouw niet.

29. Niet enkel is de beoordeling van de impact louter beperkt tot mobiliteit, deze overwegingen missen feitelijke grondslag. Er wordt immers uitgegaan van een scenario met twee bijkomende silo's. Uit de wijze waarop de aansluitingen van de nieuwe silo's op de ventilator werden aangelegd en uit de verhouding van de uitbreiding tot het bestaande gebouw, blijkt evenwel dat vier silo's zullen worden toegevoegd (en dus geen twee,...). De uitbater, █████ nv, heeft zich overigens al laten ontvallen tegen buurtbewoners dat er inderdaad vier silo's worden gepland. Er is hierbij voor ogen te houden dat de 4 nieuwe silo's een capaciteitstoename van bijna 35% met zich meebrengen.

30. Ook het gegeven dat het lossen vlotter zou verlopen, houdt geen steek. Er is helemaal geen extra brug/losplaats voor laden en lossen voorzien. De realisatie van dergelijke brug/losplaats is trouwens fysiek niet mogelijk zonder dat de reeds eerder bestaande losplaats geblokkeerd wordt door de opleggers die lossen in de met de bestreden beslissing vergunde uitbreiding. Het lossen in de bestaande losplaats kan enkel mits achteruit wordt gereden naar de uitbreiding, waardoor het doorgaand verkeer op de Verbindingsweg compleet geblokkeerd raakt tussen wachtende tractoren met opleggers en manoeuvrerende opleggers. Deze gevolgen werden al evenmin in aanmerking genomen.

31. In de bestreden beslissing wordt voorbijgegaan aan het gebruik van het nieuwe gebouw ten opzichte van de reeds bestaande losplaats en aan de werkelijke bedoeling van de uitbater om niet twee doch vier silo's toe te voegen.

32. Uit de bestreden beslissing blijkt samengevat niet dat de vergunningverlenende overheid de gezondheid van de omwonenden en/of de impact op het milieu in overweging heeft genomen. De bestreden beslissing schendt de in het middel aangegeven bepalingen en beginselen.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

De deputatie maakt een bepaalde afweging omtrent de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, wat uiteraard een bepaalde beleidsmatige invulling vergt (Parl.St.VI.Parl. 2008-09, nr. 2011/01, randnr. 304).

Bij haar beoordeling betreft zij de aandachtspunten en criteria bedoeld in artikel 4.3.1. VCRO waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met het begrip “duurzame ruimtelijke ordening” zoals bedoeld in artikel 1.1.4. VCRO.

Deze aandachtspunten en criteria dienen echter slechts “voor zover noodzakelijk of relevant” in rekening te worden gebracht, d.w.z. als er een “wettelijke” (in ruime zin) verplichting of een klare aanleiding is om deze punten in rekening te brengen. Zij dienen geenszins allemaal en stelselmatig in de beoordeling van een aanvraag te worden betrokken (Parl.St.VI.Parl. 2008-09, nr. 2011/01, randnr. 400).

In de mate dat zij worden betrokken bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, zullen de aandachtspunten en criteria dus inderdaad moeten beoordeeld worden in het licht van hetgeen in artikel 1.1.4. VCRO is bepaald.

De deputatie is bij haar beoordeling geenszins gebonden door de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Het beroep bij de deputatie is een zg. 'vol beroep', waarbij de deputatie een nieuwe beslissing kan nemen en de aanvraag in haar volledigheid beoordeelt. Dit neemt echter niet weg dat zij zich, na haar eigen onderzoek te hebben gevoerd, op bepaalde punten kan aansluiten bij de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen.

De deputatie heeft de ingediende bezwaren wel degelijk in aanmerking genomen en stelt hieromtrent in punt c) dat "de argumenten tot vergunnen, zoals die door de gemeente werden naar voor gebracht, kunnen worden bijgetreden". Dit impliceert dat zij zich tevens aansluit bij de overweging van het college van burgemeester en schepenen aangaande de bezwaren die werden ingediend. Het besluit van het college van burgemeester en schepenen stelt m.b.t. de ingediende bezwaren dat de hinder die uitgaat van de exploitatie normaal is voor een agrarische activiteit. Deze wordt bovendien beoordeeld in het kader van de milieuvergunning. Bovendien is ook het college van burgemeester en schepenen van oordeel dat de voorgestelde reliëfwijziging geen wateroverlast zal veroorzaken op de aangrenzende percelen.

Dat de bestreden beslissing niet ieder bezwaar afzonderlijk en uitdrukkelijk in overweging neemt, betekent geenszins dat de motiveringsplicht is geschonden. Voor administratieve rechtshandelingen geldt immers niet dat alle opgeworpen middelen moeten behandeld worden, evenmin moet uit de redengeving van de beslissing blijken dat de door de diverse argumenten van partijen gestaafe middelen zijn onderzocht. Het bestuur is niet verplicht om alle aangehaalde feitelijke en juridische argumenten te beantwoorden. Het volstaat dat de motivering daadkrachtig is. Aan de materiële motiveringsplicht is m.a.w. voldaan wanneer de door het bestuur aangehaalde motieven volstaan om de beslissing te dragen (...).

Dit is conform de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de motiveringsplicht zoals ze is voorzien in de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.

De materiële motiveringsplicht houdt volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State nl. in dat de redenen waarop de beslissing is gesteund, duidelijk moeten zijn, concreet, nauwkeurig, pertinent (ter zake doend), waarachtig en bewezen door stukken uit het administratief dossier. De beslissing mag niet gemotiveerd zijn door een loutere stijlformule, ze moet inhoudelijk onderbouwd zijn door deugdelijke motieven. De juridische en feitelijke motieven moeten de beslissing in alle redelijkheid kunnen dragen.

Het volstaat dus inderdaad dat de door het bestuur aangehaalde motieven de bestreden beslissing dragen.

Verwerende partij zal hieronder aantonen dat de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk duidelijk zijn, concreet, nauwkeurig, pertinent (ter zake doend), waarachtig, bewezen door stukken uit het administratief dossier en dat bovendien op grond van pertinente gegevens een redelijke afweging is gemaakt van de verschillende belangen.

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing ten onrechte uitgaat van de veronderstelling dat er maar twee silo's zullen voorzien worden, nu er volgens haar niet twee maar wel vier silo's zouden worden geplaatst. Verzoekster toont de onjuistheid of de kennelijke onredelijkheid van die beoordeling niet aan. Het gegeven dat de aanvrager zich zou hebben laten ontvallen dat er vier silo's worden gepland, wordt geenszins aangetoond. Bovendien, zoals blijkt uit punt d), is er een plaatsbezoek geweest. Dat plaatsbezoek heeft geen elementen aan het licht gebracht waardoor het aannemelijk is dat er vier silo's zullen gebouwd worden i.p.v. twee.

Verder houdt verzoekende partij voor dat de impact op de gezondheid van de omwonenden en het milieu moet in overweging genomen worden.

De aanvraag heeft betrekking op opslag van producten die rechtstreeks van het veld komen en valt dus onder het begrip 'para-agrarisch' bedrijf. De uitbreiding van een para-agrarisch bedrijf is in overeenstemming met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats.

De deputatie is van oordeel dat het standpunt van het college van burgemeester en schepenen, dat de hinder die uitgaat van de exploitatie normaal is voor een agrarische activiteit, kan worden bijgetreden. Een exploitatie gaat ipso facto gepaard met een zekere impact op de omgeving.

Echter, het verminderde zicht, de vermindering van rust en de toename van geluids-, stof-, en geurhinder die verzoeker aanvoert, zijn vormen van hinder die voorzienbaar zijn in het geval van een para-agrarische activiteit zoals die per definitie voorkomen in agrarisch gebied. Deze para-agrarische activiteiten brengen m.a.w. per definitie een zekere geur-, stof-, en geluidshinder met zich mee. Ook heeft ieder bouwwerk een zekere impact op het zicht van de omwonenden.

Wat betreft de waterhinder, zal verwerende partij bij de weerlegging van het derde middel aantonen dat de watertoets naar behoren werd uitgevoerd en dat voorliggende vergunningsaanvraag geen impact heeft op de plaatselijke waterhuishouding.

In casu is er dus geenszins sprake van een abnormale of niet aanvaardbare hinder.

Dit aspect dient dan ook niet omstandig te worden uiteengezet in de bestreden beslissing.

Bijgevolg wordt de uitvoerige beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening inderdaad beperkt tot het mobiliteitsaspect.

De aanvraag leidt onmiskenbaar tot meer vervoersbewegingen, met pieken tijdens de oogst. Deze pieken worden echter afgevlakt doordat de silo's naast elkaar als kuipen zijn ingericht zodat het lossen vlotter gaat dan bij de zes verticale silo's die met een mechanisch systeem langs boven gevuld worden. Het is dan ook aannemelijk dat het laden en lossen een vlotter verloop zal kennen.

Verzoekende partij toont niet op afdoende wijze aan in welk opzicht deze overweging geen steek houdt. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te suggereren, wordt nergens in de bestreden beslissing gesproken over een extra brug/losplaats. Het gaat integendeel over kuipvormige silo's en dus niet over verticale silo's.

*Bovendien stelt de deputatie terecht dat de omliggende wegenis voldoende draagkracht heeft om de bijkomende vervoersbewegingen op te vangen. De plaats is goed ontsloten en er wordt niet door het aanpalende gehucht gereden (integendeel wordt door de bewoners aan het bedrijf voorbij gereden).
...*

De eerste tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

“ ...

4.1.1. Het middel is onontvankelijk wegens gebrek aan belang

19. Het is evident dat verzoekende partij, in de mate dat zij al een belang heeft bij de door haar ingestelde vordering, zeker geen belang heeft bij het eerste middel.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State immers, dient het belang van een verzoekende partij niet alleen persoonlijk, zeker en vaststaand te zijn, doch ook actueel, en dit zowel op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift als op het ogenblik van de uitspraak.

Welnu, uit (de chronologie van) de feiten vloeit overduidelijk voort dat verzoekende partij geen belang had of heeft bij het door haar ingeroepen eerste middel heeft gehad.

Zoals hoger reeds werd aangetoond was reeds vóór het bestreden besluit genomen was bij beslissing van de gemeente Boutersem dd. 1 oktober 2002 een vergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting gelegen te 3370 Boutersem, Verbindingsweg 2 aan verzoekende partij, met eindtermijn 01/10/2012 voor volgende rubrieken: 3.2. -12.2.1° - 28.1.02° - 28.2.c)1° -45.14.3.

In deze beslissing van de gemeente Boutersem werd uitgebreid ingegaan op de milieutechnische en milieugevoelige aspecten van de oprichting en exploitatie van het reeds aanwezig graancomplex. Verzoekende partij heeft echter nagelaten deze vergunning aan te vechten zodat zij nu de huidige opvolgende stedenbouwkundige (uitbreiding)vergunning niet kan aanvechten, zeker niet op grond van het aangehaalde middel. bij gebrek aan een belang dat actueel moet zijn ten tijde van het indienen van het verzoekschrift. (zie stukken 4, 5 en 6)

Daarenboven, zelfs in het geval dat bovenstaande elementen niet met zich zouden brengen dat verzoekende partij geen actueel belang heeft bij het middel - quod non - dan nog dient te worden gewezen op het feit dat de gemeente Boutersem, na het besluit van 1 oktober 2002 en het bestreden besluit te hebben genomen, ook nog akte heeft genomen van de mededeling van verzoekende partij van de kleine verandering van de door het besluit van 1 oktober 2002 vergunde klasse 2 milieuvergunning, dit bij besluit van 18 augustus 2009.

In deze aktename, die dus aansluit bij het bestreden besluit, wordt opnieuw uitvoerig ingegaan op de vraag naar de potentiële hinder ten opzichte van het leefmilieu die de uitbreiding al dan niet met zich zou brengen. Opnieuw vloeit hieruit dus voort dat verzoekende partij reeds bij het indienen van zijn verzoekschrift (ten deze 19 september 2011) geen actueel belang meer had, vermits zij toen reeds perfect op de hoogte was van de visie van de vergunningverlenende overheid op de vermeende mogelijke hinder voor het leefmilieu en de bestreden beslissing haar op dit vlak dus geen nadeel bezorgde. (zie stukken 4, 5 en 6)

Het middel is dan ook onontvankelijk.

4.1.2. Het middel is ongegrond

20. in ondergeschikte orde, ingeval Uw Raad van oordeel zou zijn dat het verzoekschrift en het middel ontvankelijk zouden zijn, quod certe non, dient vastgesteld te worden dat het eerste middel in ieder geval ongegrond is.

Zo merkt tussenkomende partij op dat verzoekende partij, wat betreft de vermeende milieuhinder ten gevolge van de uitbreiding van de opslagloods, enkel opwerpt dat tweede verwerende partij zogezegd niet zou geantwoord hebben op de argumentatie hieromtrent uit zijn bezwaarschrift. Minstens zou tweede verwerende partij haar motivering hieromtrent niet uitdrukkelijk in de bestreden beslissing hebben uitgedrukt.

Welnu, in dit verband wenst tussenkomende partij er op te wijzen dat tweede verwerende partij in het bestreden besluit uitdrukkelijk het volgende stelt in het kader van haar beoordeling van de aanvraag van tussenkomende partij:

"De argumenten tot vergunnen , zoals die door de gemeente werden naar voor gebracht, kunnen worden bijgetreden."

Welnu, wanneer de vergunningsbeslissing dd. 15 maart 2011 van de gemeente Boutersem er op wordt nagekeken, dient vastgesteld te worden dat hierin de volgende passage wordt opgenomen in verband met de vermeende mogelijke gevolgen van de uitbreiding van de opslagloods op het vlak van het leefmilieu:

"Overwegende dat het lossen en lozen van mest tijdens de nacht inderdaad niet is toegelaten; Overwegende dat op 18.08.2009 een milieuvergunning klasse 2 werd afgeleverd voor de huidige uitbreiding en dat hierbij de voorwaarde werd opgenomen om te voldoen aan Vlare II;

Overwegende dat de stankoverlast door rottend afval nooit werd vastgesteld door de gemeentelijke milieudienst; en dat de huidige aanvraag de opslag van granen, maïs en kunstmeststoffen betreft, wat gezien de bestemming van het gewestplan, een zone-eigen activiteit is;

Overwegende dat de exploitatie te allen tijde dient te voldoen aan Vlare II en dat dit werd opgenomen in de milieuvergunning; dat er redelijkerwijze kan verondersteld worden dat de bijkomende hinder beperkt kan worden tot een aanvaardbaar niveau mits een aangepast gemeentelijk toezichtsbeleid;"

Het is de vaste rechtspraak van de Raad van State dat in bepaalde gevallen een vergunningverlenende overheid er niet toe verplicht is om de motieven op grond waarvan zij tot een bepaalde conclusie komt en een bepaalde beslissing neemt niet uitdrukkelijk in de beslissing zelf dient op te nemen, doch dat kan volstaan worden met een zogenaamde "motivering door verwijzing".

Meer bepaald is het volgens deze vaststaande rechtspraak toegelaten om een eenzijdige bestuurlijke rechtshandeling te motiveren door te verwijzen naar andere bestuursdocumenten, wanneer (1) de inhoud van de stukken waarnaar verwezen wordt ter kennis gebracht is of gekend is aan de bestuurde, (2) de stukken waarnaar verwezen wordt zelf afdoende gemotiveerd zijn, (3) de stukken waarnaar verwezen wordt bijgevallen door de beslissende overheid.

Welnu, te dezen is duidelijk dat aan at deze voorwaarden voldaan is in hoofde van tweede verwerende partij, alwaar zij verwijst naar boven geciteerde vergunningsbeslissing dd. 15 maart 2011 van de gemeente Boutersem. In de eerste plaats staat immers vast dat deze vergunningsbeslissing uit eerste aanleg gekend is door verzoekende partij. Verzoekende partij heeft hier immers zelf georganiseerd administratief beroep tegen aangetekend, zodat zij de inhoud hiervan goed genoeg kent. Ten tweede blijkt uit het hoger weergegeven citaat duidelijk dat de beslissing van de gemeente Boutersem zelf afdoende gemotiveerd is, in ieder geval wat betreft de vermeende mogelijke gevolgen van de uitbreiding van de opslagloods op het vlak van het leefmilieu. Tenslotte wordt in de tekst van het bestreden besluit letterlijk gestipuleerd dat tweede

verwerende partij "de argumenten" tot vergunnen van de gemeente Boutersem uitdrukkelijk bijtreedt en dus tot de hare maakt.

Welnu, in dit geval vermocht tweede verwerende partij dus zonder probleem te verwijzen naar het standpunt van de gemeente Boutersem omtrent de vermeende mogelijke gevolgen van de uitbreiding van de opslagloods op het vlak van het leefmilieu, ter motivering van haar eigen standpunt.

Het eerste middel, waarin verzoekende partij zich dus in eerste instantie enkel beroept op een vermeend gebrek aan argumentatie door tweede verwerende partij omtrent de vermeende mogelijke gevolgen van de uitgebreide opslagloods op het vlak van het leefmilieu is dus ongegrond. Verzoekende partij beroept zich in dit verband niet op een vermeend gebrek aan afdoende motivering omtrent dit punt (merk op: enkel artt. 1 en 2 van de Formele motiveringswet, handelend over het uitdrukkelijk karakter van de motivering, worden vermeld doch niet art. 3 van voormelde wet, handelend over het afdoende karakter van de motivering). Er wordt dan ook niet aangetoond dat de motivering betreffende de vermeende mogelijke gevolgen van de uitgebreide opslagloods op het vlak van het leefmilieu, zoals weergegeven door de gemeente Boutersem in de vergunningsbeslissing dd. 15 maart 2011 en die tweede verwerende partij uitdrukkelijk tot de hare heeft gemaakt, kennelijk niet afdoende, want kennelijk onjuist, onvolledig of niet pertinent zou zijn.

21. Enkel met betrekking tot de motivering door tweede verwerende partij van de impact van de uitbreiding van de opslagloods op de mobiliteit, lijkt verzoekende partij op te werpen dat deze niet afdoende zou zijn want dat ze gesteund zou zijn op een verkeerde feitelijke grondslag. Meer bepaald beweert verzoekende partij in dit verband dat tussenkomende partij, met de vergunde uitbreiding van de opslagloods zagezegd niet twee bijkomende silo's zou voorzien maar wel vier silo's. Door de aanvraag van tussenkomende partij echter slechts te beoordelen rekening houdend met 2 silo's in plaats van met 4 silo's zou tweede verwerende partij volgens verzoekende partij dus een verkeerde beoordeling gemaakt hebben.

Het is tussenkomende partij echter een raadsel op grond waarvan verzoekende partij deze loze gezegdes met betrekking tot het aantal silo's doet. Nergens uit het administratief dossier blijkt immers dat tussenkomende partij vier silo's zou plaatsen in de uitbreiding van de bestaande opslagplaats. Evenmin brengt verzoekende partij dienaangaande enig dienstig stuk aan. Verzoekende partij legt tussenkomende partij vruchteloos en ten onrechte woorden in de mond en voert duidelijk een intentieproces ten aanzien van tussenkomende partij in vruchteloze want goedkope poging om haar middel kracht bij te zetten.

Het is uiteraard in de eerste plaats aan de vergunningverlenende overheid, in casu tweede verwerende partij, om de beoordeling te maken van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening (onder meer op het vlak van de mobiliteit) met inachtneming van de onmiddellijke omgeving.

Welnu, in casu heeft tweede verwerende partij in dit kader terecht de volgende overwegingen gemaakt:

Wat het voorwerp van de aanvraag van tussenkomende partij betreft:

...

Wat betreft de onmiddellijke omgeving van de site van tussenkomende partij:

...

Wat de al dan niet te verwachten mobiliteitshinder betreft:

...

Verzoekende partij toont niet aan dat deze beoordeling van de te verwachten mobiliteitshinder als element van de goede ruimtelijke ordening en rekening houdend met de onmiddellijke omgeving kennelijk onjuist, onredelijk of onzorgvuldig zou zijn. In dit

verband worden integendeel enkel een aantal gemeenplaatsen gesteld zonder dat echter enig dienstig stuk wordt voorgebracht.

22. Tenslotte kan verzoekende partij evenmin gevolgd worden alwaar hij beweert dat tweede verwerende partij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag van tussenkomende partij met de goede ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving herleid zou hebben tot het mobiliteitsvraagstuk (zij het dan zagezegd op grond van een verkeerde feitelijke grondslag).

Uit de tekst van het bestreden besluit blijkt immers het tegendeel zeer duidelijk:

...

Naast het mobiliteitsaspect dat elders in het bestreden besluit besproken wordt, maakt tweede verwerende partij in hoger geciteerde passages dus ook een beoordeling omtrent de architectuur, de visueel-vormelijke aspecten, het materiaalgebruik, alsook het aspect van de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid. Ten overvloede weze ook hier herhaald dat tweede verwerende partij overigens uitdrukkelijk verwijst naar de argumentatie tot vergunnen, zoals aangehaald door de gemeente Boutersem. Dit geldt uiteraard ook voor de argumentatie van de gemeente inzake de bespreking van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Dit aspect werd dus wel degelijk in haar totaliteit onderzocht en beoordeeld door tweede verwerende partij en haar motivering hieromtrent is afdoende.

Verzoekende partij weet kennelijk niet van welk hout pijlen te maken.

...

De tweede tussenkomende partij voert het volgende aan:

“ ...

De bezwaren die door de verzoekende partij werden geuit tijdens het openbaar onderzoek handelen over de gevolgen van de “exploitatie” en dus niet over de gevolgen voor het milieu van de “bouw” van de gevraagde constructie zelf.

Enkel bezwaren die betrekking hebben op de bouw moeten behandeld worden. Andere bezwaren, die betrekking hebben op de exploitatie en derhalve kaderen in de milieuvergunning/melding, zijn in het kader van de stedenbouwkundige vergunning niet relevant.

Dit betekent geenszins dat de milieu-impact van het geplande gebouw niet zou zijn onderzocht. Integendeel, uit de behandeling van de bezwaren blijkt dat tussenkomende partij minstens als volgt antwoordde:

...

Ook in de bestreden beslissing zelf wordt nogmaals ingegaan op de milieu-impact, vooral wat betreft de mogelijke hinder door verkeer.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, blijkt uit de bestreden beslissing en het bijhorende administratief dossier dan ook duidelijk dat er wel rekening werd gehouden met de mogelijke gevolgen voor het leefmilieu.

Het concrete gebruik van het gebouw werd in overweging genomen, wat alleen al blijkt uit het feit dat de bovenvermelde motivering duidelijk vermeldt dat de landbouwers zullen binnenrijden in het nieuwe gebouw om daar hun graan te storten

Verzoekende partij kan moeilijk verwachten dat in het kader van een stedenbouwkundige vergunning wordt geantwoord op bezwaren van vermeende hinder ‘doordat zijn buur reeds jarenlang verouderde ventilatoren laat draaien’, hetgeen geen stedenbouwkundige

relevantie heeft en overigens eerder als een lopende burenruzie klinkt dan als een gegrond bezwaar. Het bezwaar van verhoogde emissies hangt overigens samen met de mobiliteit, waarvan zelfs verzoeker toegeeft dat dit bezwaar behandeld werd in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij toont niet aan dat het door de bestreden beslissing vergunde gebouw een gevaar kan vormen voor zijn gezondheid, zodat het arrest van Uw Raad dat hij hieromtrent bijbrengt in casu irrelevant is.

Verzoekende partij toont in zijn verzoekschrift evenmin aan dat er enig ander gevaar zou bestaan voor het leefmilieu en beperkt zich er in hoofdzaak toe te stellen dat er in de bestreden beslissing niet werd geantwoord op bepaalde bezwaren, zonder dat deze verder verduidelijkt worden.

In tegenstelling tot de excessief ruime interpretatie van de verplichtingen van de vergunningsverlenende overheid die zogenaamd zouden volgens uit de artikelen 1.1.4. en 4.3.1. VCRO, is de vergunningverlenende overheid geenszins verplicht om in de vergunning op alle bezwaren van bezwaarindieners apart te antwoorden. Voor zover relevant, werden de bezwaren beantwoord. Ook de relevante milieu-aspecten werden in rekening gebracht.

Waar verzoekende partij beweringen uit omtrent de “eigenlijke bedoelingen” van de exploitant (inzake de zogenaamde vier geplande silo's in plaats van twee), dient dit voor zijn rekening te worden gehouden. Deze beweringen worden niet aangetoond; noch kan de vergunningverlenende overheid rekening houden met zogenaamde geheime bedoelingen die zij niet kent.

Ook de argumentatie van verzoeker omtrent de lostijden is een loutere bewering en wordt niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker toont niet aan dat de motivering niet draagkrachtig is.

Er kan tenslotte ook niet begrepen worden hoe artikel 1 van de Formele motiveringswet geschonden kan zijn, aangezien dat artikel enkel het toepassingsgebied van de wet bepaalt. Ook artikel 2, dat enkel stelt dat “De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd” kan niet geschonden worden geacht. De bestreden beslissing werd immers wel degelijk uitdrukkelijk gemotiveerd.

*Voor het overige verwijst tussenkomende partij naar de nota vanwege de Bestendige deputatie.
...”*

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

31. Tussenkomende partij roept de onontvankelijkheid van het eerste middel in op grond dat verzoeker eerdere milieuvergunningsbeslissingen niet zou hebben bestreden. Verzoeker heeft wel degelijk een belang bij het eerste middel. Dit belang is actueel en wordt niet teniet gedaan door het feit dat verzoeker niet opkwam tegen de milieuvergunning dd. 1 oktober 2002 – die dateert van vóór de aankoop van het aanpalend perceel door verzoeker – en de aktenaam van een kleine verandering dd. 18

augustus 2009 die slechts een kleine wijziging inhoudt en niet vergelijkbaar is met de wijziging die het bestreden besluit met zich meebrengt.

De exceptie bij gebrek aan belang dient te worden verworpen. Het eerste middel is ontvankelijk.

32. Bovendien is het eerste middel gegrond.

Noch de verwerende partijen, noch de tussenkomende partij, toont aan dat in de bestreden beslissing enig ernstig onderzoek is gevoerd naar de bezwaren van verzoeker die handelen over de hinder door de exploitatie. Dat in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening ook aspecten van architectuur, visueel-vormelijke aspecten, materiaalgebruik, schaal en ruimtegebruik en bouwdichtheid werden vermeld – zonder dat deze evenwel in detail werden onderzocht – doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hiermee de gevolgen voor het leefmilieu zouden zijn in rekening gebracht. Vermits deze aspecten precies het bezwaar van verzoeker uitmaken, dient te worden vastgesteld dat geen rekening werd gebouwen met de bezwaren en bijgevolg met de gevolgen voor het leefmilieu.

Verzoeker handhaaft daarbij zijn stelling dat geen twee maar wel vier silo's zullen worden voorzien. Dit blijkt uit de aansluitingspunten van de nieuwe silo's op de ventilator, voorzien voor vier en niet twee silo's (cf. **stuk 14**).

33. Wat vervolgens de interpretatie van artikel 1.1.4 van de VCRO betreft, kan worden verwezen naar hetgeen supra onder de randnummers werd uiteengezet. De rechtspraak inzake toepassing van artikel 1.1.4 VCRO is gevestigd. Daartegen kan eerste verwerende partij niet inbrengen dat deze te extensief zou worden geïnterpreteerd. De rechtspraak van de Raad van State laat de directe toepassing op individuele stedenbouwkundige vergunningsaanvragen toe.

34. Tweede verwerende partij kan niet worden bijgetreden waar zij stelt dat verminderd zicht, vermindering van rust en toename van geluids-, stof-, en geurhinder voorzienbaar zouden zijn in geval van para-agrarische bedrijvigheid. Afhankelijk van de bestemming kan inderdaad een verschil inzake tolerantiedrempel worden aangenomen. Dat betekent evenwel nog niet dat de exploitatiehinder die verzoeker opwerpt in een bezwaar zonder enige motivering of beoordeling kan worden genegeerd.

35. Ten slotte kan de bewering van tussenkomende partij inzake “motivering door verwijzing” al evenmin worden aangenomen. Hiervoor is immers vereist dat de beslissing waarnaar wordt verwezen zelf afdoende gemotiveerd is. Tussenkomende partij citeert dienaangaande volgende passage uit het besluit van 15 maart 2011 van eerste verwerende partij:

“Overwegende dat het lossen en lozen van mest tijdens de nacht inderdaad niet is toegelaten; Overwegende dat op 18.08.2009 een milieuvergunning klasse 2 werd afgeleverd voor de huidige uitbreiding en dat hierbij de voorwaarde werd opgenomen om te voldoen aan Vlarem II;

Overwegende dat de stankoverlast door rottend afval nooit werd vastgesteld door de gemeentelijke milieudienst; en dat de huidige aanvraag de opslag van granen, maïs en kunstmeststoffen betreft, dat gezien de bestemming van het gewestplan, een zone-eigen activiteit is;

Overwegende dat de exploitatie te allen tijde dient te voldoen aan Vlarem II en dat dit werd opgenomen in de milieuvergunning; dat er redelijkerwijze kan verondersteld worden dat de bijkomende hinder beperkt kan worden tot een aanvaardbaar niveau mits een aangepast gemeentelijk toezichtsbeleid”.

36. Hieruit zou blijken dat de beslissing waarnaar wordt verwezen, voldoende gemotiveerd is en dat een motivering door verwijzing zonder problemen kon. Hoe dergelijk louter beschrijvende tekst die zich tot een verwijzing naar de milieuvergunning dd. 18 augustus 2009 beperkt als “afdoende gemotiveerd” kan worden beschouwd, is verzoeker een raadsel. Al evenmin kan worden ingezien hoe de aangehaalde tekst de

bezwaren van verzoeker weerlegt. Nergens valt af te leiden dat de bezwaren van verzoeker werden onderzocht.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De eerste tussenkomende partij werpt op dat de verzoekende partij de beslissing van de gemeente Boutersem van 1 oktober 2002, waarbij een vergunning verleend werd voor de exploitatie van de kwestieuze inrichting tot 1 oktober 2012, niet heeft aangevochten en evenmin de aktenaam door de gemeente Boutersem van de melding van de eerste tussenkomende partij van een kleine verandering.

In het eerste middel voert de verzoekende partij onder meer aan dat uit artikel 1.1.4 VCRO voortvloeit dat de stedenbouwkundige vergunningsverlenende overheid de verplichting heeft om de gevolgen van het gevraagde project voor het leefmilieu in acht te nemen en dat zij daaromtrent bezwaren heeft aangevoerd die door de verwerende partij niet werden beoordeeld.

De verzoekende partij voert derhalve aan dat ook de vergunningsverlenende overheid aspecten van het leefmilieu bij haar beoordeling moet betrekken. De verzoekende partij heeft belang bij het aanvoeren bij dit middel, ongeacht of zij al dan niet de beslissingen die betrekking hebben op de exploitatie van de kwestieuze inrichting heeft bestreden.

2.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat ze bezwaren heeft aangevoerd tegen de aanzienlijke overlast die de uitbating van de inrichting zou meebrengen ten gevolge van de bestreden beslissing en dat de verwerende partij deze bezwaren niet bij haar beoordeling heeft betrokken.

De verwerende partij, daarin gevolgd door de eerste tussenkomende partij, verwijst in essentie naar de overweging in de bestreden beslissing dat “de argumenten tot vergunnen, zoals die door de gemeente werden naar voor gebracht, kunnen worden bijgetreden” en stelt dat een motivering door verwijzing kan volstaan.

3.

In het besluit van 15 maart 2011 van het college van burgemeester en schepenen van Boutersem worden de bezwaren van de verzoekende partij als volgt samengevat:

“ ...

Een onmiddellijke overlast vanwege de slecht onderhouden buffer, het afwentelen van de wateroverlast op de aanpalende eigendom van de bezwaarindiener, het oneigenlijk gebruik van het bedrijfsperceel voor doeleinden buiten de landbouw, lossen en lozen van mest tijdens de nacht, stankoverlast door rottend afval. Dat met de uitbreiding deze overlast, voornamelijk wateroverlast, zal toenemen. Dat de blazer niet is ingetekend op de plannen en dat de aanleg met deze waterbuffer een deel van de reeds bestaande groenbuffer (hoogstammigen) zullen verdwijnen. Tot slot zal het vrachtverkeer door de verhoging van de opslagcapaciteit toenemen.

...”

Ze worden vervolgens als volgt beoordeeld:

“ ...

Overwegende dat het college dit bewaar deels ontvankelijk verklaard, deels gegrond acht en als volgt beantwoordt; voor de opvang en de regulering m.b.t. het aflopen van regenwater e.d. dient de aanvrager zich te houden aan de desbetreffende reglementering uit het Burgerlijk Wetboek. Dat de aanvrager met de installatie van een waterinfiltratiebekken zich schikt naar de provinciale en gewestelijke verordeningen m.b.t. de opvang van hemelwater, dat dit waterinfiltratiebekken zich achter de loods op een voldoende afstand van de perceelsgrens bevindt, dat voor de aanleg een strook plaatselijk groen zal moeten wijken maar dat in de definitieve vergunning voorwaarden zullen worden opgelegd in functie van het herstel van de groenbuffer. Dat de plannen niet foutief werden getekend (de blazer is duidelijk terug te vinden op de tekening en blijft onaangeroerd.) Dat, indien zich andere vergunningsplichtige activiteiten op het perceel voordoen hiervoor ene vergunning dient te worden aangevraagd, dat de geschetste kwestie geen deel uitmaakt van de voorliggende aanvraag en hier in deze bezwaarbehandeling als onontvankelijk door het college naast zich wordt neergelegd. Overwegende dat een toenemende opslagcapaciteit misschien een iets hogere trafiek teweeg brengt maar dat tegelijkertijd de mogelijke hinder eerder zal afnemen doordat de wachttijden, veroorzaakt door wachtende landbouwers die het graan tijdens de oogst rechtstreeks van het veld binnenbrengen, zullen dalen omdat er rechtstreeks kan binnengereden en gestort worden. Overwegende dat het college hierbij benadrukt dat het veelal om zeer specifieke seizoensgebonden activiteiten betreffen die slechts enkele malen per jaar misschien voor een piekbelasting zorgen aar die nu eenmaal deel uitmaken van de eigenheid van het landbouwbedrijf en deze landbouwstreek.

Overwegende dat het lossen en het lozen van mest tijdens de nacht inderdaad niet is toegelaten; Overwegende dat op 18.8.2009 een milieuvergunning klasse 2 werd afgeleverd voor de huidige uitbreiding en dat hierbij de voorwaarde werd opgenomen om te voldoen aan Vlare II;

Overwegende dat de stankoverlast door rottend afval nooit werd vastgesteld door de gemeentelijke milieudienst; en dat de huidige aanvraag de opslag van granen, maïs en kunstmeststoffen betreft, wat gezien de bestemming van het gewestplan, een zone-eogen activiteit is;

Overwegende dat de exploitatie te allen tijde dient te voldoen aan Vlare II en dat dit werd opgenomen in de milieuvergunning; dat er redelijkerwijze kan verondersteld worden dat de bijkomende hinder beperkt kan worden tot een aanvaardbaar niveau mits een aangepast gemeentelijk toezichtbeleid; dat aan de bezwaren kan tegemoet gekomen worden door het opleggen van bijkomende voorwaarden in de vergunning.

...”

4.

De passus in de bestreden beslissing dat “de argumenten tot vergunnen, zoals die door de gemeente werden naar voor gebracht, kunnen worden bijgetreden” kan, anders dan de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij voorhouden, niet begrepen worden als het verwijzen naar en het zich volledig aansluiten bij de beoordeling van de bezwaren door het college.

Er moet immers vastgesteld worden dat het college oordeelde dat onder meer het bezwaar van de verzoekende partij deels gegrond was en aanleiding was tot het opleggen van “bijzondere voorwaarden”, terwijl in de bestreden beslissing geen bijzondere voorwaarden worden opgelegd. Daaruit blijkt dat de verwerende partij zich minstens wat dit betreft niet heeft aangesloten bij het standpunt van de gemeente.

Er moet bovendien vastgesteld worden dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing met betrekking tot het aspect mobiliteit, dat eveneens het voorwerp uitmaakt van bezwaren, evenmin louter heeft aangesloten bij de beoordeling door het college, hetgeen duidelijk blijkt uit het onderdeel e) van de beslissing.

Uit het bovenstaande moet besloten worden dat de verwerende partij zich, aangaande de bezwaren, niet louter heeft aangesloten bij de beoordeling door het college.

De passus in de bestreden beslissing dat “de argumenten tot vergunnen, zoals die door de gemeente werden naar voor gebracht, kunnen worden bijgetreden” kan derhalve enkel begrepen worden als behorend bij het onderdeel c), waarin het is opgenomen, en dat betrekking heeft op het visuele aspect van het gevraagde.

5.

Uit de bespreking hierboven volgt dat verzoekende partij terecht stelt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat haar bezwaren aangaande de hinder door de uitbating niet bij de beoordeling zijn betrokken, behalve wat betreft het aspect mobiliteit.

6.

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° VCRO luidt als volgt:

“§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;”

Artikel 1.1.4 VCRO bepaalt:

“De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.”

Uit deze bepalingen volgt dat een vergunningsverlenende overheid de overeenstemming van het gevraagde met de goede ruimtelijke ordening moet beoordelen met inachtneming van de beginselen van die zijn opgesomd in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° VCRO en met inachtneming van de doelstellingen zoals bepaald in artikel 1.1.4 VCRO, waaronder de gevolgen voor het leefmilieu.

7.

Het wordt niet betwist dat het gevraagde een impact kan hebben op het leefmilieu en derhalve een relevant aspect van goede ruimtelijke ordening betreft bij de beoordeling van het gevraagde.

Bovendien wordt niet betwist dat de verzoekende partij bezwaren heeft geuit omtrent dit aspect van goede ruimtelijke ordening. In die omstandigheden diende de toetsing van de goede ruimtelijke ordening van het gevraagde zelfs des te zorgvuldiger gebeuren.

8.

Het bestreden besluit bevat geen motivering inzake de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het gevraagde wat betreft het aspect van het leefmilieu.

Het middel is in de gegeven mate gegrond.

VI. Kosten

Op het verzoek van de verwerende partij om de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, kan niet worden ingegaan aangezien artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat de kosten ten laste gelegd worden van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 19 augustus 2011, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het voor het regulariseren van de bouw van een opslagloods voor granen, vochtige maïs en kunstmeststoffen op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidige arrest.
4. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.
5. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro voor elk van de tussenkomende partijen, komen ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Hildegard PETTENS

Nathalie DE CLERCQ